

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 stycznia 2022 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił D. R. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 15 grudnia 2021 r., z którego wynikało, że D. R. nie był niezdolny do pracy i stan jego zdrowia nie uzasadniał przyznania tego świadczenia na dalszy okres, tj. po dniu 11 stycznia 2022 r.

D. R. odwołanie od ww. decyzji, podnosząc, że jego stan zdrowia uzasadniał przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, z którego korzystał od dnia 16 czerwca 2021 r. Wskazał, że okres ten wykorzystywał na intensywną rehabilitację w celu powrotu do sprawności umożliwiającej mu podjęcie obowiązków służbowych. W ocenie odwołującego, przerwanie kuracji i zbyt wczesny powrót do pracy, do czego nie czuje się jeszcze gotowy, skomplikuje jego sytuację zdrowotną.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania, wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. R., lat 54, z wykształcenia jest inżynierem elektrykiem. Ostatnio pracował jako kierownik robót technicznych.

Niesporne

D. R. od 16 grudnia 2020 r. pobierał zasiłek chorobowy, będąc niezdolnym do pracy z powodu schorzeń narządu ruchu. W okresie od 16 czerwca 2021 r. do 11 stycznia 2022 r. korzystał ze świadczenia rehabilitacyjnego.

Niesporne

U D. R. występują zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego z zachowaną funkcją chwytą i lokomocyjną. Ponadto przebyty i okresowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego na tle zmian dyskopatyczno – zwyrodnieniowych kręgosłupa, aktualnie bez deficytu neurologicznego – dyskopatycznego bez cech mielopatii szyjnej z zachowaną funkcją chwytą i lokomocyjną.

Stan zdrowia D. R. czynił go nadal po dniu 11 stycznia 2022 r. niezdolnym do pracy, do dnia 21 stycznia 2022 r. Do tego dnia korzystał on z zabiegów rehabilitacyjnych w Przychodni (...). Po tej dacie rehabilitacja lecznicza przywróciła jego zdolność do pracy. Okresowe zabiegi fizjoterapeutyczne mogły być wykonywane już w okresie wykonywania pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami od 22 stycznia 2022 r. Po dniu 21 stycznia 2022 r. odwołujący nie leczył się w Poradni Neurologicznej/Ortopedycznej, nie był hospitalizowany i konsultowany neurochirurgicznie. Stan kliniczny wskazywał, że mógł kontynuować zatrudnienie

Niesporne, a nadto dowód: opinia biegłych sądowych z zakresu ortopedii A. K. i neurologii B. M. – k. 19-27, dokumentacja lekarska – k. 18 oraz w aktach organu

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz. U. 10.77.512) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie przez niego zdolności do wykonywania zatrudnienia. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż

przez 12 miesięcy (art. 18 ust. 2 ustawy). Prawo do świadczenia rehabilitacyjnego uwarunkowane jest zatem łącznym zaistnieniem dwóch przesłanek - dalszą niezdolnością do pracy po wyczerpaniu zasiłku chorobowego oraz rokowaniem odzyskania zdolności do pracy w wyniku kontynuowania leczenia lub rehabilitacji leczniczej w okresie dwunastu miesięcy. Zarówno zasiłek chorobowy jak i świadczenie rehabilitacyjne stanowią świadczenia krótkookresowe niezbędne wówczas, gdy ubezpieczony na pewien tylko, stosunkowo niedługi okres, utracił możliwość zarobkowania, w sytuacji natomiast, gdy niezdolność do pracy trwa dłuższy czas, ale według wiedzy medycznej w przyszłości istnieją rokowania odzyskania zdolności do wykonywania zatrudnienia, ubezpieczonemu, przy spełnieniu innych warunków określonych przepisami, przysługuje prawo do renty z tytułu okresowej (częściowej albo całkowitej) niezdolności do pracy.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w szczególności dokumentacji medycznej oraz opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i psychiatrii. Prawdziwości i rzetelności sporządzenia dokumentów strony nie kwestionowały, również Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im tych przymiotów. Stąd też, stały się one miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.

Bezspornym pozostaje, iż D. R. wyczerpał pełny okres zasiłkowy, a następnie w okresie od 16 czerwca 2021 r. do 11 stycznia 2022 r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

Sporną kwestią pozostawała natomiast ocena stanu zdrowia odwołującego po dniu 11 stycznia 2022 r. W związku z występującymi rozbieżnymi stanowiskami stron procesu co do faktu odzyskania przez D. R. zdolności do pracy, Sąd uznał za celowe dopuszczenie dowodu z opinii biegłych sądowych specjalności stosownych do schorzeń odwołującego, tj. z zakresu ortopedii i neurologii.

Odmawiając D. R. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego po dniu 11 stycznia 2022 r. organ rentowy powoływał się na brak podstawowej przesłanki wskazanej w art. 18 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa tj. na brak niezdolności do pracy i ta kwestia podlegała ocenie w sprawie niniejszej.

Z wydanej w sprawie na zlecenie sądu opinii biegłego z zakresu ortopedii A. K. i neurologii B. M. wynika, że D. R. po dniu 11 stycznia 2022 r. był niezdolny do pracy do dnia 21 stycznia 2022 r., po czym zdolność tę odzyskał. Biegli opinię swoją sporządzili po dokonaniu badania odwołującego i po analizie dokumentacji medycznej dostępnej w aktach sprawy. Datę końcową orzeczonej niezdolności do pracy (21 stycznia 2022 r.) argumentowali tym, że do tego dnia D. R. korzystał jeszcze z zabiegów rehabilitacyjnych w Przychodni (...), co zostało potwierdzone zaświadczeniem lekarskim złożonym przez odwołującego do akt (k. 18). Po tej dacie rehabilitacja lecznicza przywróciła jego zdolność do pracy, a okresowe zabiegi fizjoterapeutyczne mogły być wykonywane już w okresie wykonywania pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami od 22 stycznia 2022 r. Po dniu 21 stycznia 2022 r. odwołujący nie leczył się w Poradni Neurologicznej/Ortopedycznej, nie był hospitalizowany i konsultowany neurochirurgicznie. Stan kliniczny wskazywał, że mógł kontynuować zatrudnienie.

Żadna ze stron nie wniosła zarzutów do opinii. Nie zakwestionowała jej też po zakreśleniu terminu do złożenia ostatecznych stanowisk w sprawie przed planowanym rozpoznaniem sprawy na posiedzeniu niejawnym.

W rezultacie powyższych rozważań oraz z uwagi na merytoryczną wartość opinii, Sąd uznał sporządzoną przez biegłych sądowych opinię za w pełni rzetelną i wiarygodną. Opinia jest pełna i spójna, zawiera w sposób logiczny i przekonujący umotywowane wnioski, a nadto wydana została przez wysokiej klasy specjalistów o wieloletnim doświadczeniu klinicznym i specjalności odpowiedniej do schorzeń odwołującego, po jego badaniu podmiotowym i przedmiotowym oraz prawidłowej analizie dotyczącej jego dokumentacji medycznej. Nie została zakwestionowana przez żadną ze stron. W konsekwencji Sąd uznał opinię biegłych za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie.

W konsekwencji na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało zmienić zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie odwołującemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na okres do dnia 21 stycznia 2022 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

18.01.2023 r.